

சின்ன ஐஸ் கரடிக்குட்டியே எங்கே நீ போகிறாய்?

Hans de Beer இன் படங்களுடன் கூடிய ஒரு கதை

1

சின்ன ஐஸ் கரடிக்குட்டி லார்ஸ்க்கு இன்று விஷேஷமான நாளாக இருந்தது. முதல் தடவையாக அது அதனுடைய தகப்பனுடன் ஐசில் வெளியால் கடல் மட்டும் போக முடிந்தது. லார்ஸ் அதனுடைய பெற்றோருடன் வடதுருவத்தில் சீனோவுடனும் (உறைபனி) ஐஸ் உடனும் (பனிக்கட்டி) வசீத்து வந்தது. இந்த காலை அதனுடைய தோல் (தடித்த உரோமம்) மாதிரி அதைச்சுற்றி உலகம் வெள்ளையாக இருந்தது. சீனோ கொட்டியது.

2

நண்பகல் மட்டில் அவர்கள் கடல்கரைக்கு வந்துவிட்டார்கள். அது நீலமும் முடிவில்லாமலும் அவர்களுக்கு முன்னால் இருந்தது. “இங்கே இருந்து நான் எப்படி நீந்துகிறேன் என்று வடிவாகப் பார்!”, என்று தகப்பன் ஐஸ் கரடி சொல்லிவிட்டு குளிர் தண்ணீருக்குள் குதித்தது. பல தடவைகள் அது இங்கும் அங்கும் நீந்தியது. பின் திடீரென்று அது கீழே முழுகியது. லார்ஸ் கன நேரமாக அவரைக் காணவில்லை. அதற்கு கொஞ்சம் பயம் வந்தது. தகப்பன் ஒரு அழகான பெரிய மீனாடன் திரும்ப மேலே வந்தார். “வா, இதுதான் எங்களுடைய கிரவுச் சாப்பாடு.”, என்று தகப்பன் ஐஸ் கரடி சொல்லிவிட்டு மீனை கிரண்டு துண்டாக கடித்தது.

3

அவர்கள் சாப்பிட்டு முடிந்த பின்பு நித்திரை செய்வதற்கு நேரமாகி விட்டது. “லார்ஸ், இப்ப நீ சீனோவைக் குவித்து ஒரு சீனோ குன்று செய்ய வேண்டும் ஏனெனில் குளிர் காற்றில் இருந்து உன்னை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு”, என்று தகப்பன் ஐஸ் கரடி கூறியது. கிரண்டு பேரும் அவர்களுக்கு முன்னால் சீனோவை தள்ளினார்கள், ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தேவையாக சீனோ குவியலை அடையும் மட்டும். லார்சிற்கு தன்னுடைய சொந்த படுக்கும் குன்றைப் பார்த்து பெருமையாக இருந்ததோடு திருப்தியுடன் தன்னை சுருட்டிக்கொண்டு சீனோவில் படுத்தது. அப்போ அவர்கள் கெதியாக நித்திரை செய்துவிட்டார்கள்.

4

லார்ஸ் நித்திரையால் முழிக்கும் பொழுது நன்றாக விடிந்துவிட்டது. அது திடுக்கிட்டுப்போனது: அதைச் சுற்றி தண்ணீரைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை! அது கடலுக்குள் தனிய இருந்தது! தனிய ஒரு சின்ன ஐஸ் தீவில் கொஞ்ச சீனோ குவியலுடன். அதனுடைய தகப்பன் எங்கே போனார்? லார்சிற்கு தன்னை தனிமையில் விட்டமாதிரி இருந்தது.

5

அது ஒரு முன்பின் தெரியாத சூட்டை உணர்ந்தது, மேலும் அதைச் சுற்றிய ஐஸ் துண்டம் சிறியதாகிக் கொண்டே போவதை அவதானித்தது. அங்கே அதை நோக்கி வருகின்ற ஒரு பெரிய பீப்பாயை அது கண்டது. எவ்வளவு நல்லதாகப் போய்விட்டது அதனுடைய தகப்பன் எப்படி நீந்துவதென்று அதற்கு காட்டியது. தைரியமாக அது தண்ணீருக்குள் குதித்து பீப்பாயை நோக்கி நீந்திச் சென்றது. ஒரு கடுமையான காற்று வந்தபோது அது மேலே போய் இறுக்கிப் பிடித்தது. லார்ஸ் அலையுடன் ஆடியது.

6

காற்று விட்ட பின்பு லார்ஸ் நீண்ட நேரம் கடலிலே போனது. அப்போ இன்னும் வெளிச்சமாகவும் சூடாகவும் வந்தது. தீரென்று அது அதுக்கு முன்னால் நிலத்தைக் கண்டது. பச்சை நிலம்! லார்ஸ் ஆச்சரியப்பட்டது. இது அதனுடைய வெள்ளை இடம் மாதிரி இருக்கவில்லை! எங்கேதான் அது வந்துவிட்டது? லார்ஸ் கவனமாக பீப்பாயிலிருந்து சறுக்கி ஆழமில்லாத தண்ணீரை அடித்துக்கொண்டு கரைக்கு வந்தது.

7

லார்சிற்கு சூடான மணலில் நடந்ததால் பாதம் நொந்தது. அது சீனோவையும் ஐசையும் ஆசையுடன் தேடியது. அது தன்னுடைய பாதத்தை தண்ணீரில் குளிர வைப்பதற்காக திரும்பிப் போனது. அங்கே அதற்கு முன்னால் ஒரு பெரிய மிருகம் வந்தது. அது “யூ!!”, என்றது. லார்ஸ் ஓடிப் போனது.

8

“நில்லு, நில்லு! நான் பகிடிக்குத்தான் செய்தனான்!”, என்று பெரிய மிருகம் கத்தியது. “நான் ஒரு கிப்போ, நீர்யானை. நீ யார்? ஏன் நீ இவ்வளவு வெள்ளையாக இருக்கிறாய்?” கடைசிக் கேள்விக்கு லார்சால் பதிலளிக்க முடியவில்லை. “நான் எங்கிருந்து வந்தேனோ அங்கு எல்லாம் பொதுவாக வெள்ளையாக இருக்கும்!” லார்சிற்கு இனி கிப்போவிற்கு பயம் இல்லை மேலும் அதற்கு தன்னுடைய நீண்ட பிரயாணத்தைப் பற்றிக் கூறியது. “நான் திரும்ப வீட்டை போக விரும்புகிறேன்”, என்று அது கடைசியில் கூறியது.

9

கிப்போ கன நேரம் யோசிக்கவில்லை. “உனக்கு உதவக்கூடிய ஒரே ஆள் கழுகு ரகோ. அது உலகத்தைச் சுற்றி வந்தது அதற்கு தெரிய வேண்டும், நீ எங்கிருந்து வந்தனீ என்றும் மேலும் நீ எப்படி திரும்பிப் போகலாமென்றும்”, விளக்கியது கிப்போ. “வா, நாங்கள் நதியைத் தாண்டி மலைக்குப் போக வேண்டும்”. “எனக்கு - உனக்குத் தெரியுமா, எனக்கு இன்னும் நன்றாக நீந்தத் தெரியாது”, திக்கிக் கொண்டு கூறியது லார்ஸ். “ஒரு பிரச்சனையுமில்லை!”, சிரித்தது கிப்போ. “என்னுடைய முதுகிலே ஏறி இரு, நான் கண்டிப்பாக தண்ணீருக்குள் முழுக மாட்டேன்!”

10

மற்றக் கரையில் லார்ஸ் மரங்களையும் செடிகளையும், புல்லையும் பூக்களையும் பார்த்து அதிசயித்தது. ஒரு புதுமையான உலகம்! எவ்வளவு நிறங்கள்! அது ஒரு வினோதமான பச்சை நிற மிருகம் திடீரென வெள்ளையாக மாறியதைக் கண்டது. லார்சை மாதிரி வெள்ளை. “ஒரு ஓணான்”, விளக்கியது கிப்போ. “அதனால் அதனுடைய நிறத்தை மாற்ற முடியும்”. லார்சிற்கு இது மிகவும் உபயோகமானதாகக் தெரிந்தது.

11

அதன் பின் அவர்கள் மலைக்கு வந்தார்கள். இங்கு அவ்வளவு வெக்கையாக இருக்கவில்லை மேலும் லார்சிற்கு மிகவும் நன்றாக இருந்தது. நீர்யானைக்கு எப்படியாயினும் ஏறுவது அவ்வளவு சுலபமாக இருக்கவில்லை. லார்ஸ் அதற்கு உதவியது, எங்கே அதனுடைய காலை வைக்க வேண்டும் என்று அதற்குக் காட்டியது.

12

„இன்றைக்கு இவ்வளவும் போதும்!“, கிப்போ களைத்துப்போய் பெருமுச்சு விட்டது. „நாங்கள் இங்கே இழைப்பாறுவோம், இது ஒரு நல்ல இடம்“. அவர்கள் நிலத்தையும் கடலையும் தாண்டிப் பார்த்தார்கள். லார்சிற்கு வீட்டு ஞாபகம் வந்தது.

13

அடுத்தநாள் இன்னும் மேலே ஏறினார்கள். கிப்போ திரும்பத் திரும்ப ஓய்வு எடுத்து முச்சு இழுத்தது. அது அடிக்கடி ரகோ வருகிறதா என்று பார்த்தது. „அங்கே வருகிறது அது!“, கடைசியில் கிப்போ கத்தியது. லார்ஸ் பெரிய அறிமுகமில்லாத பறவைக்கு முன்னால் குனிந்தது. „வணக்கம், ரகோ!“, கழுகு தரையிறங்கும் பொழுது கிப்போ சந்தோஷமாக வாழ்த்தியது. பின் அது சுருக்கமாக ஏன் அது லார்சுடன் இங்கே வந்ததென்று விளக்கியது.

14

ரகோ லார்சைப் பார்த்தது. „பாருங்கோ, பாருங்கோ, ஆபிரிக்காவில் ஒரு ஐஸ் கரடி! நீ வீட்டை விட்டு வெகு தூரத்தில் இருக்கிறாய், என்னுடைய சின்னவனே. ஆனால் எனக்கு ஒரு திமிங்கிலத்தைத் தெரியும், அது இங்கேயும் வட துருவத்திற்கும் இடையே இங்கும் அங்கும் போய் வரும். அது உன்னைக் கொண்டு போகும். நாளைக்கு என்னையும் ஓர்க்காவையும் விரிகுடாவில் எதிர்பார்க்கவும்“.

„மிக மிக நன்றி!“, லார்ஸ் கூறியது. பின்பு அவர்கள் திரும்ப மலையிலிருந்து கீழே போனார்கள். லார்ஸ் இலகுவாக முன்னால் போனது, வீட்டை போகப்போகின்ற சந்தோஷம் அதை சுலபமாகப் போக வைத்தது. கிப்போ பின்னால் கஷ்டப்பட்டு நடந்தது. அதனுடைய இதயம் பாரமாக இருந்தது.

15

அடுத்த நாள் அதிகாலையில் அவர்கள் ரகோவையும் ஓர்க்காவையும் விரிகுடாவில் சந்தித்தார்கள். இனி லார்ஸ் வீட்டிற்குப் போகலாமென்று கிப்போ சந்தோஷப்பட்டது. ஆனால் அதனுடைய சின்ன நண்பனின் பிரிவு அதற்கு கஷ்டமாக இருந்தது. „நன்றாக வாழ்-“, அதுதான் எல்லாம், அதனால் சொல்ல முடிந்தது.

„ஆயிரம் நன்றிகள் எல்லாவற்றிற்கும், அன்பான கிப்போ!“, திமிங்கிலத்தின் மேல் அமரும் பொழுது லார்ஸ் கத்தியது. ரகோ ஒரு கொஞ்ச தூரம் அவர்களுடன் சேர்ந்து பறந்தது.

கிப்போ தனியே இருந்தது. லார்ஸ் கண்ணில் இருந்து மறைந்த பின்பும் அது கன நேரம் கரையில் நின்றது.

16

„ஒரு பெரிய ஐஸ் மலைக்கு வரும் பொழுது இங்கேதான் கிட்டத்தட்ட உன்னுடைய வீடாக (இடமாக) இருக்க வேண்டும் என்று ஓர்க்கா கூறியது. ஒரே நேரத்தில் லார்ஸ் கத்தியது: „அங்கே என்னுடைய அப்பா! அப்பா! அப்பா! நான் இங்கே இருக்கிறேன்!“ தகப்பன் ஐஸ் கரடிக்கு தன்னுடைய கண்களையே நம்ப முடியவில்லை! அங்கே திமிங்கிலத்தின் முதுகிலே லார்ஸ் இருந்தது!

17

தகப்பன் ஐஸ் கரடி லார்சைத் தேடி மிகவும் களைத்துப் போயிருந்தாலும் கூட அது உடனே ஒரு வடிவான பெரிய மீனை ஓர்க்காவிற்காகப் பிடிக்கப் போனது. திமிங்கிலம் நன்றி தெரிவித்துவிட்டு உடனே திரும்பிப் போனது. „கிப்போ“, „நாங்கள் வீட்டிற்கு உன்னுடைய அம்மாவிடம் போவோம்!“ என்று தகப்பன் கரடி கூறியது.

18

லார்ஸ் தகப்பனின் முதுகிற்கு மேல் இருக்கலாம். அதனால் தடித்த உரோமத்தை நன்றாகப் பிடிக்க முடிந்தது. கிப்போவில் சரியாக வழக்கிக் கொண்டு இருந்தது. அவர்கள் பெரிய ஐசிற்கு மேலாக திரும்பி போனார்கள். எல்லாம் வெள்ளையாகவும் குளிராகவும் இருந்தது. லார்சிற்கு நன்றாக இருந்தது.

போன தடவை இந்த வழியால் வந்த பொழுது தகப்பன் ஐஸ் கரடி தன்னுடைய சின்ன மகனுக்கு பலவற்றையும் விளங்கப்படுத்தியது. இப்ப லார்ஸ் தான் கதைத்தது, கதைத்தது. அது தன்னுடைய தகப்பன் ஒருநாளும் பார்த்திராதவற்றைப் பற்றி கூறியது. „அங்கே ஒருவரும் வெள்ளையாக இருக்கவில்லையா? ஒருவருமே இல்லையா?“, என்று தகப்பன் ஐஸ் கரடி ஆச்சரியமாகக் கேட்டது.

„இல்லை, ஒருவருமில்லை, ஒரு ஓணானைத் தவிர. ஆனால் அதை கணக்கில் எடுக்க முடியாது“, என்று லார்ஸ் சொல்லிவிட்டு சிரித்தது. தகப்பன் ஐஸ் கரடிக்கு லார்ஸ் எதற்காகச் சிரித்ததென்று விளங்கவில்லை, ஆனால் லார்ஸ் திரும்ப அதனிடம் இருப்பதால் அது சந்தோஷமாக இருந்தது.